

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10C/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421203838
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4421203838.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci žalobcov: v 1. rade Z. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, XXX XX G., občianka SR, v 2.rade: Ing. S. E., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX G., občan SR, v 3.rade: F. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX I., občan SR, v 4. rade: S. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. O. XXXX/XX, XXX XX S. - K., občan SR, v 5.rade: S.. V. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, XXX XX G., občan SR, všetci žalobcovia právne zastúpení: Jarabica, s.r.o. advokátska kancelária, Kutlíkova 17, Bratislava, IČO: 47 454 831 proti žalovanému: Obec Belá, Belá 32, IČO: 00 308 781, právne zastúpený: JUDr. Ing. Ivan Katona, PhD., LL.M. - advokátska kancelária s.r.o., skrátene IKAK, s.r.o., Nové Zámky, G. Czuczora 4, IČO: 51 816 865 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že žalobkyňa v 1. rade Z. I., rodená I., narodená XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, trvale bytom A. XX, G., štátna občianka SR, žalobca v 2.rade F.. S. E., rodený E., narodený XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom S. XX, G., štátny občan SR, žalobca v 3. rade F. I., rodený I., narodený XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, I., štátny občan SR, žalobca v 4. rade S. I., rodený I., narodený XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom M. O. XXXX/XX, S. - K., štátny občan SR, žalobca v 5. rade S.. V. I., rodený I., narodený XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, G. - H. I., štátny občan SR, sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku nachádzajúceho sa v okrese Nové Zámky, v obci Belá, v katastrálnom území Belá, a to parcely registra „C“ parcelné číslo XXX/XXX o výmere 26 059 m², druh pozemku: orná pôda, vytvorenej Geometrickým plánom číslo XX/XXXX-X vypracovaným dňa 14.04.2020 vyhotoviteľom M. G.-M. A. a úradne overeným dňa 22.04.2020 F.. M. Z. pod číslom XXX/XX, ktorý tvorí súčasť rozsudku a to v spoluvlastníckych podieloch: Z. I. v podiele 2/6 k celku, F.. S. E. v podiele 2/6 k celku, F. I. v podiele 1/9 k celku, S. I. v podiele X/X k celku, S.. V. I. v podiele 1/9 k celku.

Súd p r i z n á v a žalobcom v 1.rade až v 5.rade nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. rade až v 5. rade sa svojou žalobou domáhali voči žalovanému určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - pozemku nachádzajúceho sa v okrese Nové Zámky, v obci Belá, v katastrálnom území Belá, a to parcely registra „C“ parcelné číslo XXX/XXX o výmere 26.059 m², druh pozemku: orná pôda, vytvorenej A. plánom číslo XX/XXXX-X vypracovaným dňa XX.XX.XXXX vyhotoviteľom M. G.-M. Geodet a úradne overeným dňa 22.04.2020 F.. M. Z. pod číslom XXX/XX, ktorý tvorí súčasť rozsudku a to v spoluvlastníckych podieloch: Z. I. v podiele 2/6, F.. S. E. v podiele 2/6, F. I. v podiele 1/9, S. I. v podiele 1/9, S.. V. I. v podiele 1/9.

2. Žalobcovia v 1. rade až v 5. rade v žalobe poukázali na skutkový stav:

2.1 Žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese Nové Zámky, v obci Belá v katastrálnom území Belá, vedenej Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX ako parcela registra E s parcelným číslom XXX/X o výmere 28.270 m², druh pozemku: orná pôda (ďalej aj ako „predmetný pozemok“). Dôkaz: LV č. XXX.

2.2 Vlastnícke právo k predmetnému pozemku odvodzujú žalobcovia od svojich právnych predchodcov - A. I. (nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX) a D. I., rod. I. (nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX), ktorým bol predmetný pozemok pridelený Výmerom o vlastníctve pôdy vydanom Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR č. B-XXXXX/XX-III zo dňa 15.03.1948. Dôkaz: Výmer o vlastníctve pôdy č. B-XXXXX/XX-III zo dňa 15.03.1948.

2.3 Ten istý pozemok (roľa s rovnakou výmerou) je v Návrhu prídellového plánu zo skonfiškovaných pôdohospodárskych majetkov správne označený ako parc. č. XXX/X, ktorá mala byť pridelená A. I. s manželkou D., rod. I.. Dôkaz: Návrh prídellového plánu.

2.4 K ostatným dokumentom bola priložená aj Prídellová listina č. XXXXX/XX-II/B vydaná Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy dňa 15.03.1948, ktorou bolo povolené, aby bolo v pozemkovej knihe vložené vlastnícke právo A. I. s manželkou D., rod. I. k prideleným nehnuteľnostiam o celkovej výmere 13,5657 ha (prídela označený č. 28) v pomere 1 a 1 . Dôkaz: Prídellová listina č. XXXXX/XX-II/B zo dňa 15.03.1948.

2.5 Po smrti prídelcu A. nadobudla polovicu predmetného pozemku jeho manželka D. I., rod. I., ktorá sa však svojho podielu v prospech detí vzdala bez nároku. Polovicu predmetného pozemku tak každý rovným dielom do podielového spoluvlastníctva nadobudli jeho dedičia:

- A. I., r.č. XXXXXX/XXX, bytom E. X
- F. S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. 1, S.
- M. E., rod. I., r.č. XXXXXX/XXX, bytom V. XX, G. .

Uvedené bolo potvrdené rozhodnutím Štátneho notárstva v Nových Zámkoch č. 4D XXX/XX-X zo dňa 33.03.1992. Pôvodné dedičské konanie bolo na podpísanom štátnom notárstve vedené pod číslom D XXX/XX, kde bol okrem iných aj tento predmetný pozemok vynechaný a preto štátne notárstvo ohľadom iných aj uvedeného predmetného pozemku previedlo dodatočné dedičské konanie.

Dôkaz: Rozhodnutie Štátneho notárstva v Nových Zámkoch č. 4D XXX/XX-X

2.6 Po smrti prídelkyne D. I., rod. I. pripadol predmetný pozemok v dedičskom konaní jej dedičom - každému v pomere 1/3 k celku Uznesením Okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 18.11.1994 pod D XXXX/XX-X a O. XXX/XX-X:

- A. I., r.č. XXXXXX/XXX, bytom E. X
- F. S. I., r.č. XXXXXX/XXX, bytom L. č. 1, S.
- M. E., rod. I., r.č. XXXXXX/XXX, bytom V. XX, G.

Dôkaz: Uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. D XXXX/XX-X

2.7 Žalobkyňa v prvom rade - Z. I. odvodzuje svoje spoluvlastnícke právo k predmetnému pozemku na základe Osvedčenia o dedičstve zo dňa 14.10.2003, sp. zn. XXD/XXX/XXXX, D not XXX/XXXX v dedičskej veci po poručiťelovi A. I., r.č. XXXXXX/XXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E., Dr. L. č. XX, po ktorom nadobudla ako jeho dedička jeho spoluvlastnícky podiel na predmetnom pozemku vo výške 2/6 k celku. Dôkaz: Osvedčenie o dedičstve po poručiťelovi A. I. zo dňa XX.XX.XXXX

2.8 Žalobca v druhom rade - Ing. S. E., rod. E. odvodzuje svoje spoluvlastnícke právo k predmetnému pozemku na základe:

- Osvedčenia o dedičstve zo dňa 12.12.2001, sp. zn. D XXX/XX, Dnot XX/XX-XX v dedičskej veci po poručiťelke M. E., r.č. XXXXXX/XXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. XX, G., po ktorej predmetný pozemok vo výške 2/6 k celku nadobudol do vlastníctva poručiťelkin manžel S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 14, G.;
- Osvedčenia o dedičstve zo dňa 27.05.2015, sp. zn. 1D XXX/XXXX-XX, O. XX/XXXX v dedičskej veci po poručiťelovi S. E., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. XX, G., po

ktorom predmetný pozemok vo výške 2/6 k celku nadobudol do vlastníctva žalobca v druhom rade ako dedič poručiťa.

Dôkaz: Osvedčenie o dedičstve po poručiťke M. E. zo dňa XX.XX.XXXX

Osvedčenie o dedičstve po poručiťovi S. E. zo dňa 27.05.2015.

2.9 Žalobcovia v treťom rade, vo štvrtom rade a v piatom rade odvodzujú svoje spoluvlastnícke právo k predmetnému pozemku na základe Osvedčenia o dedičstve zo dňa 26.11.2015, sp. zn. 17D XXX/XXXX-XX, Dnot XXX/XXXX v dedičskej veci po poručiťovi F. S. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. 1, S., po ktorom predmetný pozemok každý vo výške 1/9 k celku nadobudli do spoluvlastníctva jeho dedičia (synovia), t.j. žalobcovia v 3/ rade, 4/ rade a 5/ rade.

Pôvodné dedičské konanie po poručiťovi bolo vedené u Z. S. O. v S. pod sp. zn. O. XXX/XXXX, D XXXX/XXXX a skončilo sa Osvedčením o dedičstve zo dňa 07.05.2002. Dodatočne vyšlo najavo, že poručiť bol vlastníkom okrem predmetného pozemku aj ďalšieho majetku, ktorý nebol predmetom pôvodného dedičského konania, preto bolo vykonané hore uvedené dodatočné dedičské konanie.

Dôkaz: Osvedčenie o dedičstve po poručiťovi F. S. I. zo dňa 07.05.2002

Osvedčenie o dedičstve po poručiťovi F. S. I. zo dňa 26.11.2015.

3. Žalobcovia v 1. rade až v 5. rade v žalobe poukázali na právny stav:

3.1 Žalobcovia odvodzujú svoje vlastnícke právo k predmetnému pozemku od svojich právnych predchodcov, ktorým bol tento pozemok pridelený výmerom o vlastníctve pôdy.

3.2 Podľa § 2 ods. 2 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR je výmer o vlastníctve pôdy verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihový úrad urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia. Z uvedeného vyplýva, že k prevodu vlastníckeho práva zo štátu na prídelcov došlo už samotným vydaním výmeru a prípadný záznam do pozemkovej knihy by mal len deklaratórny charakter.

3.3. Uvedeným spôsobom je nadobúdanie vlastníckeho práva na základe výmerov o vlastníctve pôdy posudzované aj v konštantnej judikatúre (napr. v uznesení Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4 Cdo 48/2008 zo dňa 28.10.2009: „Keďže k nadobudnutiu vlastníctva prídelom zásadne nebolo treba intabulácie, nedostatok zápisu nemá vplyv na vlastníctvo k prídelu. Z hľadiska vlastníctva nebola preto ani v danom prípade rozhodujúca skutočnosť, že v pozemkovej knihe nie je urobený zápis o prídelovom konaní.“).

3.4 Pôvodní prídelcovia svoje vlastnícke právo k predmetnému pozemku teda nikdy nestratili a plynule po ich smrti prešlo na ich dedičov a ďalším dedením až na žalobcov, ktorí sú v súčasnosti vedení aj na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností ako spoluvlastníci predmetného pozemku.

3.5 Na liste vlastníctva č. XXX je zápis o tom, že hodnovernosť údajov o právach k nehnuteľnosti parc. č. XXX/X je narušená, nakoľko je evidované vlastnícke právo žalovaného v celosti 1/1 k parc. č. XXX/X registra C na LV č. 1, k.ú. Belá. Vlastnícke právo žalovaného bolo do katastra nehnuteľností zapísané na základe § 2 ods. 1 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ktorý stanovil, že do vlastníctva obcí prešli z majetku Slovenskej republiky veci, ku ktorým patrilo, ku dňu volieb do orgánov územnej samosprávy obcí v roku 1990, právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzali. Nakoľko však predmetný pozemok Slovenskej republike v uvedenom čase v skutočnosti nepatrilo, vlastnícke právo nemohlo na žalovanú obec prejsť. Štát o svoje vlastnícke právo prišiel už v roku 1948, keď bol vykonaný prídel v prospech právnych predchodcov žalobcov. Štát teda týmto pozemkom nebol oprávnený naďalej disponovať a akékoľvek nakladanie s ním, vrátane rozhodnutia o prevode správy majetku štátu do správy MNV v Belej z roku 1976 je potrebné považovať za nulitný právny akt.

3.6 Hoci sú žalobcovia v súčasnosti zapísaní v katastri nehnuteľností ako spoluvlastníci predmetného pozemku, majú naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby predovšetkým z toho dôvodu, že na liste vlastníctva č. 495 je uvedená obmedzujúca poznámka o narušení hodnovernosti údajov katastra, ktorá žalobcovom znemožňuje predmetným pozemkom v plnej miere disponovať a previesť ho na tretí subjekt.

3.7 Predmet sporu - duplicitné vlastníctvo je zidentifikované na základe Geometrického plánu číslo XX/XXXX-X vypracovaným dňa 07.04.2020 vyhotoviteľom M. G.-M. A. a úradne overeným dňa 04.05.2020 F. M. Z. pod číslom XXX/XX.

Dôkaz: Geometrický plán na vymedzenie rozsahu duplicitného vlastníctva k nehnuteľnostiam p.č. XXX/XXX .

3.8 Pre potreby určenia vlastníckych práv k nehnuteľnostiam p.č. XXX/X bol vyhotovený Geometrický plán číslo XX/XXXX-X vypracovaný dňa 14.04.2020 M. G.-M. A. a úradne overený dňa 22.04.2020 F. M. Z. pod číslom XXX/XX.

Dôkaz: Geometrický plán na určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam p.č. XXX/X.

3.9 Zároveň žalobcovia poukázali, že totožný spor, t.j. totožný skutkový stav medzi obcou ako žalovaným a vlastníkmi susediacej parcely ako žalobcami posudzoval už Okresný súd Nové Zámky v konaní pod sp. zn. 10C/742/2015 a Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 8Co/137/2019, kde sa obidva sudy stotožnili s právnou argumentáciou žalobcov.

Dôkaz: Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18.01.2019

Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.11.2019.

4. Žalovaný so žalobou súhlasil, nárok žalobcov v 1.rade až v 5.rade uznal vzhľadom k tomu, že vo veci Okresného súdu Nové Zámky 10C/742/2015 bola obdobná vec posúdená v prospech žalujúcej strany a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vo veci samej tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu - rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 10C/742/2015-335 zo dňa 18.01.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom krajského súdu v Nitre 8Co/137/2019-420 zo dňa 28.11.2019.

5. Na pojednávanie konané dňa 27.01.2022 sa žalobcovia v 1. rade až v 5. rade nedostavili, o odročenie pojednávania nežiadali a preto súd pojednával v ich neprítomnosti podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej aj C.s.p.).

6. Súd oboznámil listiny predložené žalobcom a to výmer o vlastníctve pôdy, prídelovú listinu, návrh prídelového plánu, LV číslo XXX k.ú. Belá, LV číslo 1 k.ú. Belá, geometrický plán, osvedčenie o dedičstve XXD/XXX/XXXX-XX zo dňa 26.11.2015, osvedčenie o dedičstve D XXXX/XXXX zo dňa 07.05.2002, osvedčenie o dedičstve XXD/XXX/XXXX zo dňa 14.10.2003, osvedčenie o dedičstve XD/XXX/XXXX-XX zo dňa 27.05.2015, osvedčenie o dedičstve O zo dňa 12.12.2001, uznesenie tunajšieho súdu O zo dňa 12.03.1992, pripojenú časť spisu tunajšieho súdu vo fotokópii 10C/742/2015.

7. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 151 ods. 2 C.s.p. ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

8. Identifikácia, či je skutkové tvrdenie strany sporné alebo nesporné, sa vykoná podľa toho, či bolo tvrdenie účinne popreté protistranou. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné. Nespornosť skutkového tvrdenia je daná buď de facto, alebo de iure. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie.

De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1 C.s.p. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila), alebo, ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Ak súd považuje skutkové tvrdenia strany podľa § 151 C <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523P151'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.s.p. za nesporné, nemusí vykonávať o nich dokazovanie.

9. K skutkovému stavu súd uvádza, že ho podľa § 151 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu preberá tak, ako bol vymedzený žalobcami v 1.rade až v 5.rade v bodoch 2.1 až 2.9 odôvodnenia tohto rozsudku, pretože žalovaný uvedené skutkové tvrdenia nepoprel; naopak s ním súhlasil. Znamená to, že skutkový stav v súdnej veci je taký, ako ho uviedli žalobcovia v 1.rade až v 5.rade a na tomto závere súd nemá dôvod nič meniť.

10. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 137 písm. d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

11.1 Úplne nová koncepcia je zakotvená v § 137 písmená c) a d) C.s.p., kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba podľa písm. c) (napr. o určenie vlastníckeho práva alebo určenie, že určitá vec patrí do dedičstva, a pod.) a žaloba o určení právnej skutočnosti (napr. určenie neplatnosti zmluvy) podľa písmena d). Písmeno c) komentovaného ustanovenia vychádza z doterajšieho ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p., no s obmedzením, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Ustanovenie § 137 písm. c) C.s.p. umožňuje, aby sa žalobca domáhal určenia:

- či tu právny vzťah alebo právo je alebo

- či tu právny vzťah alebo právo nie je.

Žalobou možno uplatniť pozitívne alebo negatívne určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Žalobcu však zaťažuje dôkazové bremeno, spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva, v čase rozhodovania súdu, má naliehavý právny záujem. Tento bude spravidla daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak právne postavenie žalobcu by bez takéhoto určenia bolo neisté. Existencia naliehavého právneho záujmu je nezriedka mimoriadne zložitou nielen skutkovou, ale aj právnou otázkou, ktorej vyriešenie sa vždy odvíja od obsahu hmotnoprávnej úpravy. V prvom rade je pre existenciu naliehavého právneho záujmu nevyhnutné, aby rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu alebo toto postavenie aspoň ustáliť. Pokiaľ súdne rozhodnutie (výrok) priamo či nepriamo, pozitívne či negatívne žiadnym spôsobom neovplyvní právne postavenie žalobcu, pre takéto určenie nie je daný naliehavý právny záujem. Ako už bolo uvedené, naliehavý právny záujem nebude daný ani vtedy, ak už bolo právo žalobcu porušené a žalobca má možnosť domáhať sa priamo ochrany porušenia práv žalobou na plnenie.

11.2 Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle §80 písm. c/ O.s.p (§ 137 písm c) C.s.p.), musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné(ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972).

Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovací žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná(prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996).

Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha(žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, t.j. odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5 Cdo 31/2011).

Ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. 10. 2017, sp. zn. II. ÚS 590/2017).

Žaloba o určenie vlastníckeho práva, predstavujúca jeden z právnych prostriedkov ochrany vlastníka, má svoj základ v ustanovení § 80 písm. c) O.s.p. (§ 137 písm. c) C.s.p.), podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Základným procesným predpokladom úspešnosti takejto žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo

neistým. Žaloba domáhajúca sa určenia podľa § 80 písm. c) O.s.p. (§ 137 písm. c) C.s.p.) nemôže byť spravidla opodstatnená tam, kde možno žalovať o splnenie . Aj v prípade, keď možno žalovať o splnenie povinnosti, môže byť naliehavý právny záujem na určení daný vtedy, ak sa tým vytvorí pevný právny základ pre právne vzťahy medzi účastníkmi a predíde sa tak prípadným ďalším žalobám o plnenie alebo ak žaloba o splnenie povinnosti nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má (vo vzťahu k tejto osobe) nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a jeho právnym účinkom, ktorými sú hodnovernosť a záväznosť údajov katastra v zmysle § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "katastrálny zákon") je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (§ 34 ods. 1 katastrálneho zákona), je žaloba o určenie vlastníckeho práva spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi (rozsudok Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 96/2008 zo dňa 28.10.2009).

12. Podľa § 2 ods. 2 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR je výmer o vlastníctve pôdy verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelennej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihový úrad urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia.

13. Vecnú správnosť výmeru a jeho súlad s vtedy platnými predpismi nie je možné v súčasnosti preskúmať a takýto správny akt treba považovať za právny akt bezchybný, z ktorého musí súd v zmysle § 135 ods. 2 O.s.p. (§ 186 ods. 1 C.s.p.) vychádzať. Za nulitný akt možno považovať taký akt, ktorý bol vydaný nepríslušným orgánom štátnej správy, teda nad rámec právomoci toho-ktorého orgánu. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku 4 Cdo 123/2003, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 44/2004, v ktorom vyslovil názor, že výmery a prídelové listiny, ako verejné listiny, boli a aj sú v súčasnosti dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami, že mimo rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, že ho môže preskúmať len so zreteľom na to, či ide akt nulitný(ničotný), ako i to, že nulitným aktom je správny akt vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom. Ten istý záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež v rozsudku 5 Cdo 110/2000, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/2001, ako aj v rozsudku 2 Cdo 337/2006 z 27. novembra 2007, obdobne aj v uznesení 4 SŽ 88/1995, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 65/1995, v uznesení 4 SŽ 34/1997, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 77/1998 a napokon v rozsudkoch 5 Cdo 201/2012 zo dňa 11.2.2014 , 5 Cdo 198/2008 zo dňa 17.6.2009 a 3 Cdo 45/2008 zo dňa 26.5.2009.

Skutočnosť, že výmer o vlastníctve pôdy obsahuje pečiatku „koncept“, neodôvodňuje záver, že táto listina nie je verejnou listinou, ktorá by bola považovaná za rozhodnutie, ktoré by právoplatne konštituovalo alebo osvedčovalo právny stav v nej uvedený. Nesprávny je aj záver o tom, že výmer o vlastníctve pôdy nemôže byť perfektnou verejnou listinou z dôvodu, že neobsahuje odtlačok úradnej pečiatky Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave. Pokiaľ právny poriadok platný v dobe vydania výmeru vyžadoval pre platnosť rozhodnutia podpis úradného orgánu k tomu oprávneného (bez odtlačku úradnej pečiatky), nie je možné z dôvodu, že výmer takýto odtlačok pečiatky neobsahoval, takéto rozhodnutie považovať sa neperfektnú verejnú listinu. Ani skutočnosť, že sa na prvej strane výmeru nachádza pečiatka „koncept“ ešte nespôsobuje nulitu rozhodnutia správneho orgánu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Cdo 201/2012 zo dňa 11.2.2014).

Nariadenie č. 104/1946 Sb.n. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelennej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb.n. SNR (ďalej aj nariadenie) upravovalo, ako to vyplýva z jeho názvu, vydávanie výmerov o vlastníctve pôdy pridelennej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vydávať prídelcom výmery o vlastníctve pôdy bolo oprávnené Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Výmer definuje ako verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcu k pridelennej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihový súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia (§ 1 ods. 2 nariadenia). Z uvedeného je zrejmé, že ak výmer bol vydaný k tomu oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti, má povahu verejnej listiny so

všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami. Ak výmer nevydal kompetentný orgán, prípadne v ňom chýbajú zákonom požadované podstatné náležitosti, nejde o listinu verejnú. Právnym následkom vady takejto listiny nie je jej neplatnosť, ale skutočnosť, že listina povahu verejnej listiny nemá a teda, že nie je spôsobilá vyvolať účinky predpokladané v ustanovení § 1 ods. 2 nariadenia (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Cdo 201/2012 zo dňa 11.2.2014, 4 Cdo 48/2008 zo dňa 28.10.2009 a 1 M Cdo 8/2009 zo dňa 29.4.2010).

Keďže k nadobudnutiu vlastníctva pridelom zásadne nebolo treba intabulácie, nedostatok zápisu nemá vplyv na vlastníctvo k pridelu. Odňatie prideleného majetku a vzdanie sa pridelu sú dva odlišné právne inštitúty, ktoré umožňovali v tom čase platné právne predpisy. Vzdanie sa pridelu pôdy umožňoval zákon č. 141/1950 Zb. (Stredný občiansky zákonník) účinný od 1.1.1951 v ustanovení § 132 ods. 1, podľa ktorého vlastníctvo sa stráca najmä tým, že ho nadobudne niekto iný alebo že sa ho vlastník vzdá a že ide o jednostranný právny úkon, ktorým vlastník stráca svoje vlastnícke právo a dochádza tak k jeho prechodu na štát alebo inú právnickú osobu. Pre platnosť právneho úkonu o právach k nehnuteľnostiam zákon vyžaduje písomnú formu, okrem, ak ide o nájom rodinného domčeka alebo inej podobnej stavby alebo len časti budovy (§ 40 ods. 1 v spojení s § 38 Stredného občianskeho zákonníka) a že z právneho úkonu musí vyplývať bez akýchkoľvek pochybností vôľa vlastníka vzdať sa vlastníctva k určitej veci (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4 Cdo 48/2008 zo dňa 28.10.2009).

Po roku 1945 Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy vydávalo podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR a nar. č. 104/1946 Sb.n. SNR výmery o vlastníctve pôdy. Bývalé okresné národné výbory vydávali podľa zákona č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb. pridelové listiny, ktoré mali rovnaké právne účinky. Tieto výmery a pridelové listiny boli a aj v súčasnosti sú dokladmi o vlastníctve pridelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami pre zápis nadobudnutého vlastníctva do katastra nehnuteľností, avšak museli byť a musia byť právne perfektné. Ak pridelca nehospodáril so starostlivosťou riadneho hospodára, mohlo mu Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy do 10 rokov odo dňa ujatia sa držby po vypočutí miestnej organizácie Jednotného zväzu slovenských roľníkov a okresného národného výboru pridelený majetok odňať a prideliť ho inej (podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Sb.n.) kvalifikovanej osobe, o ktorej bolo možno odôvodnene predpokladať, že bude na ňom riadne hospodáriť (§ 23 ods. 2 citovaného nariadenia). V období od 2.2.1948 do 1.1.1990 množstvo vlastníkov poľnohospodárskeho majetku prišlo o svoj majetok, získaný pridelom, práve tzv. vzdaním sa pridelu. Vzdanie sa pridelu poľnohospodárskej pôdy či poľnohospodárskeho majetku bolo jednostranným právnym úkonom či už v období do 31.12.1950 (§ 444 Všeobecného občianskeho zákonníka v zmysle ktorého vlastníctvo mohlo zaniknúť vôľou vlastníka; vlastníctvo nehnuteľných vecí zaniklo len výmazom z verejných kníh) alebo od 1.1.1951, t. j. v období účinnosti tzv. Stredného Občianskeho zákonníka č. 140/1950 Zb. v zmysle § 132 ods. 1, podľa ktorého vlastníctvo sa stráca najmä tým, že ho nadobudne niekto iný alebo že sa ho vlastník vzdá.

S poukazom a s prihliadnutím na spoločenskú situáciu, ako aj vtedajší právny výklad príslušných právnych predpisov, po skončení II. svetovej vojny bol štát nútený dať pred zabezpečením súladu medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v pozemkovej knihe prednosť tomu, aby pôda bola čo najrýchlejšie pridelená novým vlastníkom, ktorí by zabezpečili jej obhospodarovanie. S ohľadom na tieto spoločenské zmeny bol v tej dobe uplatňovaný výklad, podľa ktorého sa vlastníctvo k obhospodarovanej pôde nenadobúdalo ani zápisom vlastníctva do pozemkových kníh, ani vyhotovením listín, na ktorých základe by takýto zápis bolo možné vykonať. Podľa vtedajšieho výkladu sa vlastníctvo nehnuteľností nadobúdalo oprávneným prevzatím faktickej držby, nie až prevzatím držby knihovnej. Vlastníctvo zabraného pozemkového majetku sa teda v povojnovej dobe nadobúdalo už tým, že nový vlastník zabranú pôdu oprávnenne prevzal a začal na nej hospodáriť. Vyhotovenie vkladových listín a zápis do pozemkovej knihy boli už len vykonaním knihovného poriadku, ktorým mal byť následne uvedený stav zápisu v pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri daný do súladu so skutočným právnym stavom. Vykonaním knihovného poriadku žiadne práva nevznikli, len už existujúcim právam bola poskytnutá verejná publicita. Preto z prípadného nevykonania knihovného poriadku nemožno vyvodiť, že by nevzniklo právo, ktoré malo byť do pozemkovej knihy zapísané. Z týchto skutočností potom vyplýva, že stačilo k prechodu vlastníckeho práva u nehnuteľností faktické prevzatie štátom. K prechodu vlastníckeho práva prevzatím pritom nebolo potrebné vykonanie zápisu do pozemkovej knihy, ani vyhotovenie vkladovej listiny. Samotná okolnosť, že vlastníctvo štátu nie je v katastri zapísané tam, kde bola v pozemkovej knihe zapísaná poznámka zamýšľaného prevzatia, ešte neznamená, že štát sa vlastníkom zabraných nehnuteľností nestal. Rozhodujúca je okolnosť, či štát nehnuteľnosti fakticky prevzal (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 180/2009 zo dňa 31. 01. 2011).

14. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9) Súd sa v konaní musí zaoberať a posudzovať vecnú legitímáciu účastníkov, tak na strane navrhovateľa, ako aj na strane odporcu. Kto je účastníkom konania, určuje právo procesné. Naproti tomu vecnú legitímáciu vymedzuje výlučne právo hmotné. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného práva alebo o ktorom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného práva alebo hmotnej povinnosti, o ktoré v konaní ide. Či ide o nedostatok vecnej legitímácie sa ukáže vždy v samostatnom konaní.

15.1 V súdnej veci sa súd v prvom rade zaoberal, či všetci žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 písmeno c) C.s.p.. V tomto smere sa len v stručnosti opakuje, že procesná povinnosť preukázania naliehavého právneho záujmu zaťažuje žalobcov, ktorí sú povinní preukázať, že žaloba navrhovaným spôsobom odstraňuje neistotu vzťahu strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie. Nemôže zbytočne vyvolávať konanie, po ktorom bude aj tak musieť nasledovať ďalšie konanie alebo konania. Žalobcovia v 1.rade až v 5.rade sú podľa LV číslo 495 k.ú. Belá podielovými spoluvlastníkmi parcely registra „E“ evidovanej na mape určeného operátu číslo XXX/X orná pôda o výmere 28 270 m² v celkovom spoluvlastníckom podiele 7/9 (žalobkyňa v 1.rade 2/6 k celku, žalobca v 2.rade 2/6 k celku, žalobcovia v 3.rade, v 4.rade, v 5.rade každý po 1/9 k celku) a zároveň sa v tomto spore domáhajú určenia podielového spoluvlastníctva v tom istom rozsahu a k pozemku, ktorý bol riadne zameraný geometrickým plánom a predstavuje duplicitné vlastníctvo žalovaného v celosti 1/1 s poukazom na LV číslo 1 k.ú. Belá, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcela číslo 749/1 orná pôda o výmere 50 336 m². Navrhovaným spôsobom sa tak odstraňuje spornosť práva a neistotu vzťahu strán, čím žalobcovia v 1.rade až v 5.rade majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože súdne rozhodnutie by bolo spôsobilou listinou na vytvorenie pevného základu pre jeho usporiadanie tým, že na príslušnom Okresnom úrade, katastrálny odbor by sa prípadný vyhovujúci rozsudok zapísal vo forme záznamu a mal by za následok zrušenie duplicitného vlastníctva k spornému pozemku v prospech žalobcov v 1.rade až v 5.rade.

15.2 V druhom rade sa súd zaoberal, či vo veci je alebo nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcov v 1.rade až v 5.rade a pasívna vecná legitímácia žalovaného. Súd pritom dospel k záveru, že aj tento predpoklad tak na strane žalobcov, ako aj žalovaného daný je. Žalobcovia v 1.rade až v 5.rade sú totiž zapísaní ako podieloví spoluvlastníci spornej nehnuteľnosti na LV č. 495 k.ú. Belá a to v celkovom spoluvlastníckom podiele 7/9. V konaní je daná aj pasívna legitímácia žalovaného, pretože sporný pozemok je aj súčasťou nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v k.ú. a obec Belá, vedenej na LV č. 1 parcela registra C č. XXX/X orná pôda o výmere 50 336 m² a na ktorom liste vlastníctva je za výlučného vlastníka v celosti označený žalovaný. Je nutné zdôrazniť, že hodnotnosť údajov tak na LV č. XXX k.ú. Belá, ako aj na LV č. 1 k.ú. a obec Belá je narušená podľa poznámok Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor. Okrem uvedeného sa dodáva, že aktívnej vecnej legitímácii žalobcov v 1.rade až v 5.rade okrem LV č. XXX k.ú. a obec Belá nasvedčujú aj dedičské rozhodnutie uvedené v bode 6. odôvodnenia tohto rozsudku. Obdobne sa uvádza aj k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného, že táto je daná nielen podľa LV č. 1 k.ú. a obec Belá, ale aj podľa rozhodnutia o prevode správy majetku štátu do správy MNV v Belej.

15.3 Po doriešení otázky naliehavého právneho záujmu, aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v 1.rade až v 5.rade a pasívnej vecnej legitímácie žalovaného a s prihliadnutím na vymedzený predmet sporu, bolo potrebné vyhodnotiť dôkazy uvedené v bode 6 odôvodnenia tohto rozsudku. Súd pritom dospel k záveru, že žaloba žalobcov v 1.rade až v 5.rade je dôvodná v celom rozsahu a je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti vo veci samej tohto rozsudku z nasledovných dôvodov. Právnym predchodcom všetkých žalobcov A. I. a D. I., rodenej I. bol sporný pozemok pridelený zákonným spôsobom a na základe výmeru, ktorý bol vydaný na to oprávneným orgánom a ktorý spĺňa všetky formálne náležitosti. Nič na tomto konštatovaní nemení ani skutočnosť, že výmer o vlastníctve pôdy nebol zapísaný. Chyby v tomto smere sa dopustil štát a hoci zápis by už mal len deklaratórny charakter, mohlo sa tak predísť komplikáciám, ktoré nastali práve z dôvodu, že štát si svoju povinnosť nesplnil. Vlastnícke právo žalovaného bolo do katastra nehnuteľností zapísané na základe § 2 ods. 1 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ktorý stanovil, že do vlastníctva obcí prešli z majetku Slovenskej republiky veci, ku ktorým patrilo, ku dňu volieb do orgánov územnej samosprávy obcí v roku 1990, právo

hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzali. Nakoľko však predmetný pozemok Slovenskej republiky v uvedenom čase v skutočnosti nepatril, vlastnícke právo nemohlo na žalovanú obec prejsť. Štát o svoje vlastnícke právo prišiel už v roku 1948, keď bol vykonaný prídel v prospech právnych predchodcov žalobcov. Štát teda týmto pozemkom nebol oprávnený naďalej disponovať a akékoľvek nakladanie s ním, vrátane rozhodnutia o prevode správy majetku štátu do správy MNV v Beleji z roku 1976 je potrebné považovať za nulitný právny akt. Súd súhlasí aj s navrhovanou výškou spoluvlastníckych podielov žalobcov v 1.rade až v 5.rade, pretože tieto vyplývajú nielen z LV č. XXX k.ú. a obec Belá, ale aj z jednotlivých dedičských konaní, ktoré sú v podrobnostiach vymedzené v bode 6. odôvodnenia tohto rozsudku. Úplným záverom sa súd vyjadruje aj k sporu Okresného súdu Nové Zámky 10C/742/2015 tak, že jej predmet a skutkový stav bol obdobný ako v súdnej veci, pričom súd prvej inštancie vyslovil rovnaký právny názor v rozsudku 10C/742/2015-335 zo dňa 18.01.2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre 8Co/137/2019 zo dňa 28.11.2019.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcom v 1.rade až v 5.rade, ktorí mali vo veci plný úspech priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní o trovách konania súd nepostupoval podľa § 257 C.s.p. a to aj napriek súhlasnému postoju žalovaného, pretože nevezhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré musia mať výnimočný charakter a pre ktoré by nemala byť priznaná náhrada trov konania. Medzi stranami totiž nie je sporné, že žalobcovia v 1.rade až v 5.rade ešte pred začatím sporu požiadali žalovaného o uzatvorenie mimosúdnej dohody, ktorú sa nepodarilo uzatvoriť pre nesúhlasný postoj obecného zastupiteľstva žalovaného. Za tejto situácie žalobcom v 1.rade až v 5.rade jednoducho nezostávalo nič iné než sa svojho nároku domáhať súdnou cestou, s čím samozrejme súvisí vznik trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Za tohto stavu by nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcov v 1.rade až v 5.rade voči žalovanému bolo v rozpore s ustanovením § 257 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.